

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Kozákovou ve věci

žalobce: **V. S.**, nar. X
st. přísl. Moldavská republika
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3 – Žižkov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2026, č. j. CPR-2274-3/ČJ-2026-930310-V234,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Odbor cizinecké policie Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy žalobci rozhodnutím ze dne 8. 12. 2025, č. j. KRPA-383141-12/ČJ-2025-000022-SV, uložil podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon

o pobytu cizinců“), správní vyhoštění, stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území Evropské unie a smluvních států, v délce tří let a stanovil dobu k vycestování v délce třiceti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalovaný v záhlaví tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného brojí žalobce podanou žalobou.

2. Z předloženého správního spisu vyplývají následující skutečnosti. Žalobce byl dne 8. 12. 2025 zkontrolován hlídkou policie. Při této kontrole žalobce nepředložil policistům doklad totožnosti ani jiné povolení k pobytu. V dostupných IS PČR nebyli policisté schopni ověřit, zda žalobce na území České republiky pobývá oprávněně, a proto byla na místo přivolána hlídka OCP Praha K-367. Ta provedla kontrolu totožnosti a pobytu žalobce, kdy bylo potvrzeno podezření, že na území České republiky pobývá neoprávněně. Hlídka policie žalobce zajistila a převezla na OCP Praha. Ze zajištění byl žalobce propuštěn dne 8. 12. 2025, v 18:30. Téhož dne bylo s žalobcem zahájeno řízení o vyhoštění. V rámci správního řízení byl s žalobcem dne 8. 12. 2025 proveden pohovor, ve kterém uvedl, že do České republiky přicestoval dne 10. 7. 2024 autobusem přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko. Žalobce přicestoval za prací, dne 11. 7. 2024 podal žádost o azyl, aby mohl na území ČR zůstat déle legálně. Žádost žalobce o udělení azylu byla zamítnuta, přičemž zamítnutí nabylo právní moci dne 18. 7. 2025. Žalobce měl následně 30 dnů na vycestování. Jelikož z území nevycestoval, v době od 18. 8. 2025 do 8. 12. 2025 zde pobýval neoprávněně. V České republice žalobce žádné příbuzné nemá. Jeho matka, bývalá družka i dítě žijí v Moldávii. S družkou ani dítětem vztahy neudrhuje. Žalobce není rodinným příslušníkem občana EU ani s ním nežije ve společné domácnosti. V České republice ani v Moldávii nic nevlastní, na území ČR přijel proto, že v Moldávii není práce. Nemá zde žádné vazby, závazky, dluhy ani pohledávky. Peníze na další pobyt a vycestování má. Jeho zdravotní stav je dobrý. S ničím se neléčí a zdravotní pojištění sjednané nemá. V České republice bydlí různě u kamarádů, v současnosti bydlí na ubytovně v Milovicích, kde platí přibližně 6 000 Kč měsíčně. V jeho domovské zemi mu nic nehrozí. Nemá žádnou překážku vycestování, vycestuje sám a dobrovolně.
3. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na základě zjištěného skutkového stavu uvedl, že žalobce pobýval na území České republiky bez pobytového oprávnění, proto je naplněna skutková podstata § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců. Nejsou zároveň dány žádné překážky vycestování a rozhodnutí není pro žalobce nepřiměřeným zásahem.
4. K odvolací námitce týkající se nepřiměřenosti délky doby, po kterou nesmí vstoupit na území států schengenského prostoru a smluvních států (tři roky), žalovaný uvedl, že úvahy prvostupňového správního orgánu, který v rámci posuzování této otázky zohlednil délku protiprávního jednání žalobce (období od 18. 8. 2025 do 8. 12. 2025), vědomé udržování tohoto protiprávního stavu žalobcem, zneužití systému českého azylového práva, jakož i předchozí protiprávní činnost žalobce, jsou zcela ve mezích správního uvážení.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. **Žalobce** v podané žalobě namítal, že žalovaný jako přítěžující hodnotil okolnosti, které tvoří samostatné skutkové podstaty podle § 119 zákona o pobytu cizinců (předchozí trest vyhoštění, výkon nelegální práce) a aniž by naplnění těchto skutkových podstat jakkoli zjišťoval. Takový postup je nezákonný.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

6. **Žalovaný** ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobní námitky obsahově téměř souhlasí s odvolacími námitkami, proto odkázal na obsah správního spisu a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

III. Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
8. Žalobce v podané žalobě namítal, že správní orgány nebyly oprávněny jako přítěžující okolnost při zvažování doby zákazu opětovného vstupu na území schengenského prostoru posuzovat skutečnost, že mu byl v minulosti uložen trest vyhoštění a že se po dobu svého neoprávněného pobytu na území ČR věnoval nelegální práci.
9. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců platí, že *Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie [...] až na 5 let, pobýval-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie [...] bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
10. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 4 zákona o pobytu cizinců platí, že *Policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie [...] až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpis nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.*
11. Podle citovaného § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců činí maximální doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a smluvních států, až 5 let. Žalovaný žalobci uložil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území Evropské unie a smluvních států, v délce tří let. Tento zákonný rozsah tak žalovaný nepřekročil.
12. V rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 1 Azs 373/2018-23, Nejvyšší správní soud uvedl, že „stanovení doby, na kterou je cizinci uloženo vyhoštění, je věcí uvážení správního orgánu, soud přitom v takové situaci přezkoumává pouze, zda správní orgány nevybočily z mezí a hledisek stanovených zákonem“. Správní uvážení přitom podléhá přezkumu ze strany správních soudů pouze v tom směru, zda žalovaný správní orgán uvážení nezneužil či zda je nepřekročil (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS). Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, a zda nedošlo při správním uvážení k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem.

13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dle názoru soudu dostatečně a řádně vysvětlil, z jakého důvodu považuje tříletý zákaz vstupu na území států schengenského prostoru za přiměřený. Na str. 5 napadeného rozhodnutí zmínil, že ve prospěch žalobce vyznívá fakt, že v případě neoprávněného pobytu na území šlo o žalobcovu první zjištěné protiprávní jednání a že se správním orgánem prvního stupně v průběhu vedeného řízení spolupracoval. Jako přitěžující okolnost shledal, že doba neoprávněného pobytu trvající cca 4 měsíce není zdaleka zanedbatelná, ale poměrně významná. U žalobce se navíc nejedná o nějaké nedopatření či omyl (např. z důvodu nepochopení způsobu počítání doby možného pobytu na území ČR, ale o jeho úmyslné setrvání). Žalobce sám si byl skutečnosti, že právní řád porušuje, vědom, když uvedl, že do ČR přijel za účelem výdělků, který si zde rovněž bez příslušného pracovního povolení výkonem práce opatroval. Žalovaný do svých úvah pak zahrnul i skutečnost, že žalobce již v minulosti porušil zákony platné na území ČR (za což byl žalobci udělen tříletý trest vyhoštění) a v kontextu uvedeného se i nynější protiprávní jednání žalobce jeví tak, že žalobce tyto zákony ani dodržovat neplánuje. Konečně poukázal i na žalobcem přiznané využití azylového práva pro účely legalizaci svého ryze ekonomického pobytu. Všechny tyto důvody považuje i městský soud za právně relevantní podklady pro posouzení délky doby vyhoštění.
14. Namítá-li žalobce, že mu žalovaný klade za vinu výkon nelegální práce, který je deliktem se samostatnou skutkovou podstatou, soud uvádí, že žalovaný tak nečiní. Prvostupňový správní orgán i žalovaný na výkon práce žalobce bez pracovního povolení poukázali toliko v souvislosti s úvahami o naplnění subjektivní stránky deliktu neoprávněného pobytu na území ČR, tedy, že žalobce si byl páčání protiprávní činnosti zcela vědom a přesto v ní pokračoval. Správní orgány tedy nijak nehodnotily, zda se žalobce dopouštěl skutkové podstaty výkonu nelegální práce a o tento samostatný důvod (uvedený § 119 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců) své rozhodnutí ani neopřely. Jako přitěžující okolnost považovaly žalobcovu vědomost o tom, že se chová protiprávně a přesto ve svém protiprávním chování pokračuje, nikoli to, že se případně dopouští deliktu nelegálního výkonu práce.
15. Soud tak uzavírá, že správní orgány nepřekročily meze správního uvážení, svá rozhodnutí řádně a v souladu s logickými pravidly odůvodnily a přiléhavě přihlédly k existenci polehčujících a přitěžujících okolností.
16. Tato námitka tak není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Městský soud neseznal žalobcovu námitku důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. 5. 2026

Mgr. Kateřina Kozáková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem provedla S. K.